

**piacciantèo**, (=tèa, f.) [arc.] e **piaccicòne** (-na, f.) *m.* oklijevalo, lijenčina. || *ag.* pipav, spor u radu.

**piaccioso**, *ag.* (p. u.) kaljav, ras-kaljav (put); tjestav; gnjecav, mek kao tijesto; gust (mastilo).

**piacènte**, *ag.* prijatan, ugodan.

**piacenteria**, f. (p. u.) laskanje; ulagivanje; slatke riječi; mile-lale.

**piacentière**, *m.* (p. u.) laskavac, ulagivač. || *ag.* (p. u.) laskav; koji udešava; koji daje nade; koji se umiljava, ulaguje; pri-jatan, privlačan.

**piacere** (*piaccio*, *piaci*, *piace*, *piaciamo*, *piacete*, *piacciono*; cong. *piaccia*, *piacciamo*; perf. *piacquì*, *piacesti*, *piacquero*), *v. n.* dopadati se, dopasti se; militi se, biti prijatan, goditi; htjeti; biti po volji; *a Dio non piaccia*, ne dao Bog; *piaccia a Dio*, kako sreće da; *se vi piaccia*, izvolite. ako je po volji; *ciò vi piace così dire*, to vi samo tako kažete; *come vi piacerà*, kako hoćete; *vi piace?*, molim (kad se traži da se nešto ponovi); *ti piace la musica?*, ljubiš li glazbu; *questo vino non mi piace*, ovo vino mi se ne sviđa (prija); — *a preferenza*, voliti, najvoliti što; — *a qd.*, učiniti komu na volju, ugoditi; *piacersi di*, nalaziti zadovoljstvo u nečemu; voljeti nešto, uživati u nečemu; rado biti s nekim, dobro uspjevati negdje.

**piacere**, *m.* zadovoljstvo, uživanje; veselje, radost; zabava; (vòglia) volja, želja; *a —*, proizvoljno, izmišljeno, bez razloga, bez povoda, do krajnosti; (pl.) -i, raskošje, slasti; *raccontino, fatto a —*, izmišljena priča; *tormentarsi a —*, brinuti se, jediti se bez razloga, povoda; *aver —* (bramare), željeti, (rallegrarsi) veseliti (što koga); *ne ho —*, to me veseli, drago mi je; *è un —*, ugodno, milo je; *minuti -i*, sitni užici, sitne usluge; *fammi — di dirglielo*, molim te kaži mu; (iròn.) *ma fàtemi il —!*; ne zbijaite šalu!; pustite me na miru!; *con —*, rado, drage volje, s veseljem; *a —*, po volji, na volju;

*per —*, iz zadovoljstva, iz ljubavi; *è un —*, ugodno je, pravo uživanje.

**piacévole**, *ag.* ljubazan, usrdan; prijatan, ugodan; (arguto) oštro-uman, duhovit, dosjetljiv; *rendersi —*, omiliti.

**piacevoleggiare** (*piacevolèggio*, -gi), *v. n.* šaliti se, zbijati šalu.

**piacevolezza**, f. prijatnost, zadovoljstvo, ugodnost.

**piacevolmente**, *av.* prijatno.

**piacimento**, *m.* radost, zabava; volja, želja; *a —*, po volji, na volju; *non è di mio —*, nije mog ukusa.

**piaga** (-ghe), f. rana; ožiljak (od rane); (fig.) nesreća, zlo; (fig.) muka, bol, patnja; (castigo) bič; *rinfrescar la —*, pozlijediti; (importuno) dosadan čovjek, nametljivac.

**piagare** (*piago*, -ghi), *v. a.* izazvati, proizvesti ranu; (fig.) ogorčiti, ozlojediti, uvijeliti.

**piaggeria**, f. podlo laskanje, ulizivanje.

**piaggia** (-ge), f. nagib, kosa, nizbrdica, padina; (lett. di mare) žal, niska morska obala; (poët.) okoliš, kraj, podneblje.

**piaggiamento**, *m.* (p. u.) V. piaggeria.

**piaggiare** (*piaggio*, -gi), *v. n.* ići, ploviti uzduž, pored kraja. || *v. a. e v. n.* podlo laskati, ulizivati se.

**piaggiatore**, *m.* (-trice, f.) podao laskavac, ulizica.

**piagnere**, *v. n.* (lett. e pop.) V. piangere.

**piagnistèo**, *m.* (stòr.) naricanje nad mrtvacem; kenjkanje, plakanje na silu, kreveljenje.

**piagnoloso**, *ag.* koji plače, plačljiv, plačan; žalostan.

**piagnone**, *m.* (-na, f.) plačljivac, plačljivko, koji ima običaj da plače; (stòr.) sljedbenici Savonarole.

**piagnucolare** (*piagnùcolo*), *v. n.* kenjkati, na silu plakati, kreveljiti se.

**piagnucolone**, *m.* koji ima običaj da uvijek plače.

**piagnucoloso**, *ag.* V. piagnoloso.

**piagoso**, *ag.* (p. u.) ranjav, pun rana.

**pialla**, f. blanja, strug, rende.